

ת"פ 32986/03/14 - מדינת ישראל נגד אלאונורה קונור

בית משפט השלום בפתח תקווה

10 דצמבר 2014

ת"פ 32986-03-14 מדינת ישראל נ' קונור

33003-03-14

בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
אלאונורה קונור

<#1#

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבי פאר והמתמחה הגב' יפעת כהן

ב"כ הנאשמת עו"ד משה מלכה

הנאשמת בעצמה

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לה תקיפת חסרת ישע עבירה על סעיף 368ב(א) בחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 19.2.14, בבית חולים הגריאטרי "נאות גיל רם", בעיר פ"ת, בו עובדת הנאשמת כאחות, הכתה בראשה של מטופלת בבית החולים, קשישה ילידת 1932. כתוצאה ממעשיה נגרמו למתלוננת כאבים.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודתה הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום המתוקן ונשלחה לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינה. לפי ההסדר, עמדת המאשימה תהא להשתת עונש מאסר בפועל, כשהסנגור רשאי לטעון חופשי.

4. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר שירות המבחן.

התסקיר סקר את נסיבות חייה של הנאשמת, לא ארחיב בנושא מחמת צנעת הפרט, אך אציין כי הנאשמת בת 44, ילידת אוקראינה, רווקה ואם לשני ילדים. הנאשמת סיימה לימודי תיכון עם תעודת בגרות והמשיכה בלימודי מקצוע כאחות מעשית. הנאשמת עלתה לישראל בגיל 20 ומאז עובדת במקצועה במקומות שונים. קצינת המבחן ציינה כי הנאשמת מוכרת לשירות המבחן משנת 2009 כשזו הופנתה אליהם לקבלת תסקיר בגין עבירה דומה. באותה העת,

עמוד 1

המליצה קצינת המבחן להימנע מהרשעתה ולהטיל עליה צו שרות לתועלת הציבור. הנאשמת נדונה בתיק הקודם למאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי. אשר לעבירה נשוא התיק, הנאשמת תיארה כי במהלך משמרת בבית החולים חשה ברע ושכבה לנוח בחדרה של המתלוננת. כאשר ראתה כי המתלוננת מנסה לקום מהמיטה עלה בה החשש כי עלולה היא להיחבל, ועל כן תפסה בה על מנת להשכיבה. עוד טענה כי ייתכן והפעילה כוח רב יותר ממה שצריך. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמת מגלה אמפתיה לחוויית הפגיעה במתלוננת, אך יחד עם זאת התרשמה מפער באשר לתפיסתה בתפקיד כאחות והדאגה למטופליה לבין כך שעומדת היא לדין בפעם השנייה בגין אותה עבירה. הנאשמת התקשתה להסביר פער זה וייחסה אותו למורכבות תפקידה כאחות. הנאשמת שללה התנהגות אלימה מכוונת או זדונית כלפי מטופליה בעבר ובהווה, תחושות שכחה או עייפות פיזית ורגשית מעיסוקה כאחות. הנאשמת שיתפה את קצינת המבחן כי עבודתה כאחות בבית החולים היא פרנסתה היחידה, כמו גם כי הינה מחוברת ומסופקת מעבודתה במקצוע זה. אשר לרמת הסיכון מהנאשמת, ציינה קצינת המבחן כי מדובר בנאשמת אם חד הורית המפרנסת ילדיה לבדה ותומכת בהוריה המבוגרים, בעלת משאבים חברתיים מצומצמים וקשיים במתן אמון בגורמי טיפול ובכלל, כמו כן מביעה הנאשמת תפיסות ושיפוטיות נורמטיביות, ונראה כי ההליך הפלילי מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבולות. יחד עם זאת, לנאשמת עבר פלילי בעבירה דומה וייתכן כי במשך השנים בעבודתה כאחות צברה עייפות רגשית ולעיתים מתקשה להציב לעצמה גבולות ולהתנהג באמפטיה כלפי מטופלים. על כן, מעריכה קצינת המבחן כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות עבריינית בכלל ורמת סיכון בינונית להישנות עבירות כלפי חסרי ישע, במידה ותמשיך לעבוד בתחום הסיעוד. אשר לעונש, קצינת המבחן המליצה להשית על הנאשמת עונש מוחשי וחינוכי בדמות צו שרות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות, מאסר על תנאי וחתמה על התחייבות.

5. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנה לתסקיר שרות המבחן שהתקבל בעניינה של הנאשמת, לעובדות כתב האישום המתוקן ולדיסק שהוגש המתעד מעשי הנאשמת (עת/1). ב"כ המאשימה טען לפגיעה בערך מוגן לפיו הנאשמת פגעה בביטחונה האישי, שלומה, גופה ושלוות נפשה של המתלוננת, קשישה הסובלת מדמנציה וחוסר יכולת התמצאות בזמן ובמקום בו נמצאת. לעניין מדיניות הענישה, הגיש ב"כ המאשימה אסופת פסיקה לפיה הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה הם השתת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. עוד טען כי הנאשמת לא עברה כל הליך טיפולי או שיקומי וביקש כי בגזר הדין ביהמ"ש יורה על הנאשמת שלא לעסוק בעבודה בה יהיה בידה קשר ישיר עם קשישים או חסרי ישע, זאת לנוכח העובדה כי לנאשמת זו הפעם השנייה בה עומדת היא לדין בגין אותה העבירה. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשמת עונש במחצית המתחם החל ב-12 חודשי מאסר בפועל ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

6. ב"כ הנאשם, בטיעוניה לעונש, הפנה לנסיבות חייה של הנאשמת, ציין כי הנאשמת בת 45, אם חד הורית המגדלת את שני ילדיה. כמו גם כי הנאשמת נמצאת כיום בהליכי פשיטת רגל וכי למעלה מ-20 שנים עוסקת בתחום מקצועה. הסנגור הפנה להודיית הנאשמת, חיסכון בזמן שיפוטי וחרטה. עוד הפנה הסנגור לתסקיר שרות המבחן שהתקבל בעניינה, אשר לטענתו הינו תסקיר חיובי ברובו. על כן, עתר הסנגור לקבלת המלצת תסקיר שרות המבחן ולהסתפק בהשתת צו של"צ בהיקף של 220 שעות. באם בית המשפט יחליט אחרת, עתר הסנגור כי זו תהיה תקופה קצרה ביותר.

7. הנאשמת בחרה שלא לנצל את זכות המילה האחרונה.

8. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה שביצעה הנאשמת, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

9. במעשיה פגעה הנאשמת בערכים חברתיים בדמות שלמות גופה ותחושת בטחונה של המתלוננת. כמו גם הגנה על שלומם וגופם של קשישים חסרי ישע מפני כל פגיעה מכוונת.

יפים לענייננו דברי כב' השופט ח' כבוב ת"פ 40205/07 **מדינת ישראל נ' ורטיק** (מיום 4.3.08):

"כל מי שיפגע פגיעה חמורה בקשיש חסר ישע, בין אם זה מטופל במוסד טיפולי המיועד לקשישים סיעודיים ובין אם זה מטופל על-ידי מטפל בביתו או בכל מסגרת אחרת - צפוי הוא להכבדת ידו של בית המשפט עליו, באופן של הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, ולא לתקופה קצרה, שמא יהיה בכך כדי להרתיע מי ממטפלים אלה מפני מעשים דומים בעתיד."

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם:

10. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשעה הנאשמת, מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שפוגע במעשיו במאבק זה.

בעבירת תקיפת חסר ישע, השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בעונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים וכלה בעונש מאסר בפועל למשך 15 חודשים. הכל, בכפוף לנסיבות ביצוע המעשים, כמפורט להלן:

ת"פ (שלום י-ם) 18370-11-11 **מדינת ישראל נ' גורונג**, מיום (6.1.14), בו הורשעה נאשמת אזרחית נפאל במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של תקיפת חסר ישע. באותו גזר הדין נקבע כי מתחם העונש נע בין 3 חודשים, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשמת נדונה ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי; ת"פ (שלום נתניה) 61615-01-12 **מדינת ישראל נ' פסקואל**, (מיום 23.6.13), בו הורשעה הנאשמת לאחר שמיעת הראיות בעבירה של תקיפת חסר ישע. באותו גזר הדין נקבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשים, ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. הנאשמת נדונה לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות ו-2 מאסרים על תנאי; ת"פ (מחוזי חיפה) 10141-03-09 **מדינת ישראל נ' חיימוב**, (מיום 4.11.10), בו הורשעה הנאשמת לאחר שמיעת הראיות בעבירות של התעללות בחסר ישע, מרמה והפרת אמונים לאחר שהתעללה פיזית ונפשית במטופלת קשישה שהייתה חולת נפש, וזאת במסגרת עבודתה כאחות בבית חולים לחולי נפש. הנאשמת נדונה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בערעור הוחלט להקל על עונשה ולהפחיתו ל-8 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (שלום ק"ג) 6313-03-12 **מדינת ישראל נ' פדילה** (מיום 16.7.12), הנאשמת אזרחית פיליפינית בעלת רישיון עבודה בישראל בתחום הסייעות. הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירת תקיפת סתם של חסר ישע ע"י אחראי. על הנאשמת הושת עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

11. מכל המפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הינו מאסר בפועל, החל מ-6 חודשים ועד ל-12 חודשים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

12. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירה, הנאשמת ביצעה את מעשיה לדבריה, על רקע חששה כי המתלוננת עלולה להיחבל ועל כן תפסה בה על מנת להשכיבה. לפיכך, לא ניתן לקבוע כי קדם למעשיה תכנון.

חלקה של הנאשמת בביצוע העבירה, הינו העיקרי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה, הנאשמת פגעה בשלמות גופה של המתלוננת וכתוצאה ממעשיה נגרם למתלוננת מכאוב, כמו גם פגעה בתחושת בטחונה.

הנסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה, הם לדברי הנאשמת על רקע חששה כי המתלוננת עלולה להיחבל על כן, תפסה בה על מנת להשכיבה, ייתכן לדבריה, כי הפעילה כוח רב יותר ממה שצריך.

לא נגרעה יכולתה של הנאשמת להבין את אשר היא עושה, את הפסול שבמעשה או את משמעות מעשיה, היא אינה קרובה לסייג לאחריות הפלילית ויכלה להימנע מהמעשה עליו הייתה לה שליטה מלאה. הנאשמת עובדת כאחות בבית חולים גריאטרי, בו רוב המטופלים בעלי קשיי תפקוד נוכח מצבם הבריאותי הירוד. תפקיד הנאשמת הוא טיפול ודאגה למטופלים במקום, וזו ניצלה את תוקף מעמדה, את העובדה כי אף אדם אינו שהה באזור באותה העת ופגעה פיזית בקשישה אשר הינה תלויה בה ועליה הייתה אחראית. בנוסף, לא די בעובדה כי הנאשמת הכתה קשישה, חסרת ישע, אשר לה תלות בנאשמת עקב מצבה, לנאשמת זו, מוכר וידוע היטב ההליך הפלילי, שכן נדונה בעבר בגין אותה העבירה. למעשה, ניתן לומר כי ההליך הפלילי אינו מרתיע ואינו מציב גבולות לנאשמת ואל לבית המשפט להקל עמה.

חריגה ממתחם העונש הראוי:

13. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשמת השתקמה או כי יש סיכוי של ממש שתשתקם. הנאשמת לא השתלבה ולא עברה כל הליך טיפולי או שיקומי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

14. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשמת, את נסיבותיה האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה ומתסקיר שירות המבחן.

המדובר בנאשמת, בת 44, אם חד הורית לשני ילדים, אשר מפרנסת את ילדיה לבדה ומטפלת בהוריה המבוגרים. היא הודתה בכתב אישום שתוקן וחסכה זמן שיפוטי יקר, הביעה צער וחרטה על מעשיה ונטלה אחריות עליהם. הנאשמת עובדת כאחות. הנאשמת נעדרת מערכת תמיכה כלכלית ונפשית ובעלת משאבים חברתיים מצומצמים.

15. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

ב. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים והנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה מהמאסר עבירות אלימות כנגד הגוף.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשע"ה, 10/12/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד יום 25.1.15 שעה 10:00 , ובמועד זה על הנאשמת להתייצב בבית סוהר "הדרים" לריצוי עונשה או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה ת.ז או דרכון.

על הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, טלפונים: 9787377 - 08, 9787336 - 08.

עיכוב הביצוע הינו בכפוף לתנאים כדלקמן:

(א) ערבון במזומן או ערבות בנקאית ע"ס 5,000 ₪.

(ג) ערבות צד ג' בטוחה, ע"ס 5000 ₪.

(ד) הנני מורה על עיכוב יציאה מן הארץ, ובאם הנאשמת מחזיקה בדרכון עליה להפקידו במזכירות בית-המשפט.

יש לאפשר לנאשמת שיחות טלפון להסדרת הערבות.

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשע"ה, 10/12/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן , שופטת